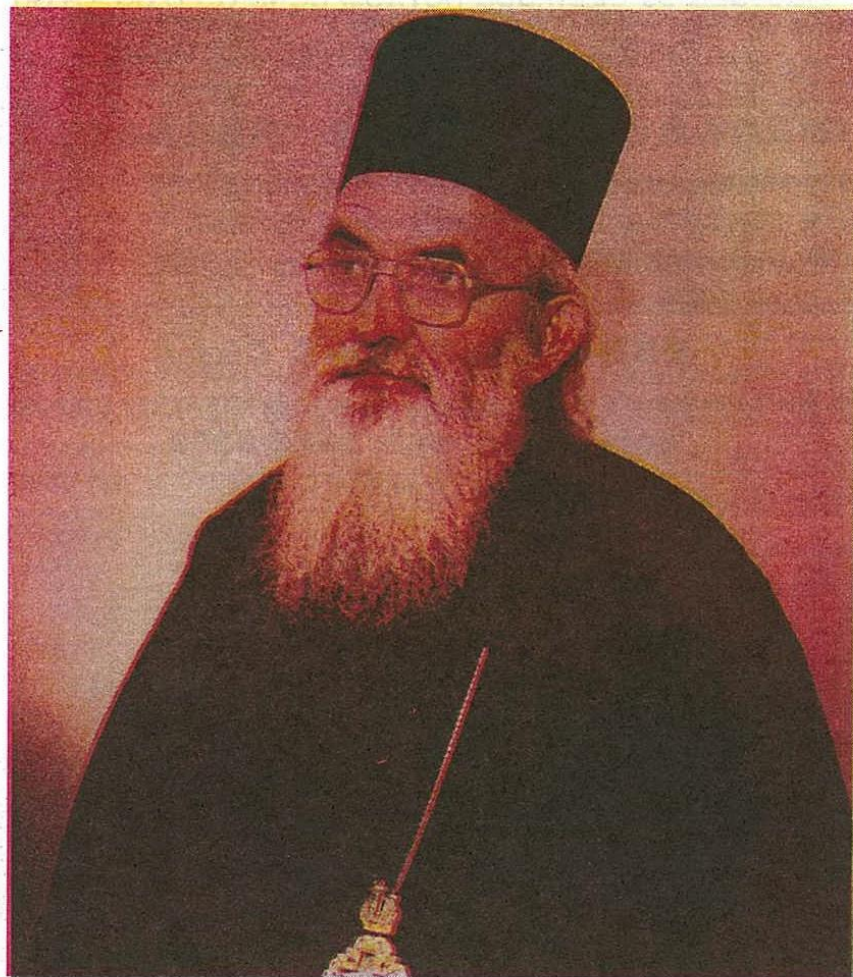

СВЕТОСАВНИК

СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ
“СВЕТИ САВА”

212. Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH, VIC. 3088

Новоизабрани епископ Аустралијско-новозеландски
митрополије новогрaчаничке
МИЛУТИН (КНЕЖЕВИЋ)

СВЕТОСАВНИК

Илази тромесечно: за Божих, Васкрс, Видовдан и Крстовдан
с благословом Њ. П. Епископа Г. Милутина

Издање Српске православне ЦШО "Свети Сава", Мелбурн
Уређује и умножава протојереј-ставрофор Драгомир Шиповац

СРПСКА ШКОЛА "СВЕТИ САВА"

Настава се одржава петком вече од 8,30 - 9,30

Учитељ: прота Драгомир Шиповац

ФОЛКЛОРНА ГРУПА "АВАЛА"

Пробе се одржавају петком вече у 7,30
у три групе: мали, средњи и велики.

Учитељ српских игара: Никола Јовић

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛА

Ако желите да изнајмите велику или малу салу назовите:

Војо Вукановић: 9465 0300

Богослужења у цркви
"Свети Сава" - Greensborough,
одржавају се сваке недеље
и заповедног празника
са почетком
у 10. часова изјутра

Свештеник:
протојереј-ставрофор
Драгомир Шиповац:
9432 3048

E-Mail:

Dragomir@Alphalink.com.au

Mobile Phone:
0411-749-516

Црква Светог Саве - Нова Лазарица

Председник ЦШО:
г. Илија Чубрило: 9459 5552

ТЕРОРИСТИЧКИ НАПАД НА СРПСКУ ДЕЦУ КОД ГОРАЖДЕВЦА

Двоје деце убијено, а најмање петоро тешко повређено у терористичком нападу – Албанци у Пећи каменовали и запалили једно од возила које је превозило рањену српску децу - Велика узнемиреност у српским енклавама на Косову и Метохији, саопштава Информативна служба Епархије рашко-призренске.

У рафалној палби коју су непозната лица јуче отворила из аутоматског оружја на српску децу која су се купала на реци Бистрици недалеко од Гораждевца, општина Пећ, убијено је двоје и повређено најмање петоро српске деце.

У пећкој болници су преминули Панта Дакић (10) и Иван Јововић (20), док се Богдан Букумирић (15) и Никола Богићевић налазе у критичном стању. Теже су рањени Драгана Србљак (14), Ђорђе Угреновић (20) и Марко Богићевић - изјавила је Слађана Тодоровић из Гораждевца, која је била са повређеном децом у болници у Пећи.

Богдан Букумирић је хеликоптером пребачен у Београд на ВМА. Албанци су каменовали возило Милована Павловића који је покушао да пребаци неку од рањене деце у болницу у Пећи. Павловић је задобио повреде руке, аутомобил му је уништен и запаљен, а нападачи су тукли и рањено дете у Павловићевим колима.

—Око стотину деце из Гораждевца се купало на Бистици, 500 метара далеко од центра села, када су око 13.30 сати непозната лица отворила рафалну палбу из аутоматског оружја. Испалјена су три рафала. На лице места су прво стигли мештани Гораждевца и један локални полицајац, док се на припаднике КФОР-а и УНМИК полиције чекало врло дуго, па је и увиђај на месту напада извршен сувише касно. Терористи, који су пуцали у децу, имали су довољно времена да побегну и склоне се на неко безбедно место. Припадници војне мисије УН су помогли да се рањена деца пребаце од Гораждевца до пећке болнице, где су лекари, поштовали лекарску етику и пружили рањеној деци неопходну помоћ, али је особље било изузетно непријатељски расположено према малим рањеницима и њиховим пратиоцима.

У Гораждевцу данас влада велика узнемиреност и страх. У селу влада потпуни мук. Мештани су окупљени у центру села, где пале свеће и полагају цвеће. Снаге КФОР-а и УНМИКа јуче нису дозволиле монасима из

манастира Дечани и Пећке патријаршије, који су одмах дошли у Гораждевац да уђу у село, па су они чекали до двадесет два сата

- Ово је незапамћени злочин. На Косову и Метохији већ четири године нема српске војске и полиције па нам сада убијају децу. До сада су на српску децу бацали бомбе, газили их колима, а сада их мучки убијају и кад се купају у реци - изјавио је Епископ рашко-призренски Артемије, поводом терористичког напада код Гораждевца. Епископ Артемије је данас око поднева стигао у Гораждевац.

Српско село Гораждевац налази се недалеко од Пећи и о његовој безбедности брину италијански војници из састава КФОР-а. У њему је остало да живи скоро 1.000 Срба, што је двоструко мање од броја становника које је село имало пре доласка мисије УН на Косово и Метохију. Село има основну и две средње школе: - техничку и економску, а његови житељи се снабдевају неопходним намирницама за живот уз помоћ војника, полиције или приликом редовних пратњи до северног дела Косовске Митровице.

*Информативна служба
Српске православне цркве*
14. август 2003. године

**АПЕЛ И ИЗЈАВА ЊЕГОВЕ СВЕТОСТИ
ПАТРИЈАРХА СРПСКОГ Г. ПАВЛА
ПОВОДОМ НАЈНОВИЈЕГ ЗЛОЧИНА У ГОРАЖДЕВЦУ**

У Гораждевцу јединој српској метохијској енклави која је опстала на својим огњиштима после великог изгона и избеглиштва народа 1999.г. догодио се страшан злочин: побијена су невина деца на купању. Нема и не може бити већег злочина од таквог убијања невинне и безазлене деце за које нема оправдања. Онај који то чини убија човечност у себи уништавајући своју и свога народа будућност.

Изјављујући очинско саучешће родитељима и родбини побијених, обраћамо се по ко зна који пут властима у земљи и представницима Међународне заједнице да створе напокон и омогуће макар право на живот Србима на Косову и Метохији, лишеним свих других права, а пре свега да уклоне предуслове и узроке оваквих злочина кроз хитно спровођење у живот 1244. одлуке Савета безбедности.

Обраћамо се и часном Албанском народу на Косову и Метохији као и привременим косовским органима власти да зауставе ова и оваква све

учесталија насиља и злочине који настављају да се врше на Косову у име тог народа а на његову штету и моралну срамоту. Подсећамо и њих и себе на оно што нам је познато свима из старог и новог свељудског искуства: зло ником добра не доноси и неће донети; као и на то да на злочину и непочинству нико није саградио ни своју ни туђу срећу. Духовни и морални Божји Закони, уграђени у судбине света и народа, то су посведочили и потврдили безброј пута кроз историју до дана данашњега.

АЕМ и Патријарх српски
+ Павле

ХРИСТОВА ПРИЧА О НЕМИЛОСТИВОМ СЛУЗИ

Једном апостол Петар упита Христа: “Колико пута да опростим, који ми је згрешио? Да ли седам пута?” Да би јасније изложио учење о праштању увреда, Господ им исприча причу о немилостивом слуги.

Царство је небеско као човек цар, који је намислио да сведе рачун са својим слугама. И доведоше му једнога дужника који му је дуговао велику суму од десет хиљада таланата. И будући да немаше чим да плати, заповеди господар да слугу и жену његову и децу његову продају као робље, а исто тако и све што има - па да му се намири дуг. Но паде слуга пред ноге господарева и клањаше му се молећи га: “Господару, причекај ме и све ћу ти платити”. И господар се милостиво сажали на тога слугу, пусти га и опрости му сав његов дуг.

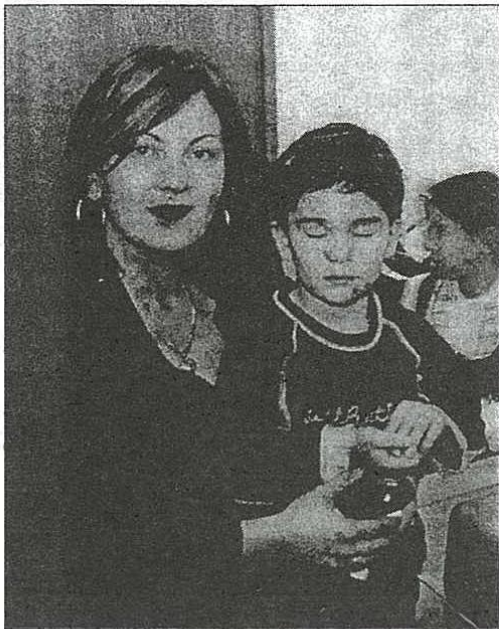
И кад изиђе слуга тај из двора господарева, нађе једнога од својих другара, који му је био дужан сто гроша. (Грош је у то време био ситан новац према таланту.) Ухвативши га за гушу, дављаше га говорећи: “Дај ми што си дужан”. Паде тај другар пред ноге његове молећи га: “Причекај ме и све ћу ти платити”. А он не хтеде да опрости, нити да га чека, него га одведе и баци у тамницу, док не плати дуг.

Видевши ово слуге првог господара отидоше и казаше му шта је учинио. Тада господар поново дозвоља свога дужника и рече му: “Зли слуго, сав твој дуг сам ти опростио, јер си ме молио. Није ли требало да се и ти смилујеш на другара свога, као што сам се и ја смиловао на тебе?” И разгневи се господар његов и предаде га људима који су кажњавали кривце.

“Тако ће и Отац ваш небески учинити вама, ако не опростите сваки брату своме од срца својих” - заврши Господ ову причу.

ПРОСЛАВА ВИДОВДАНА

Виолета Ранковић и син Стефан

Ове године, Видовдан је био у суботу. Изјутра је служена Света литургија и одржан мали помен Косовским јунацима, изгинулим са “вјеру и Отечество”.

Увече је одржана Видовданска академија.

Програм Академије је водио секретар ЦШО г. Алекса Шиповац, отворивши вече Српском химном. Затим је подпредседник ЦШО г. **Милијан Кулинчевић** поздравио све присутне. Прота Драгомир Шиповац је говорио о Косовском боју, а

онда су школска деца рецитовала, а фолклорна група све присутне одушевила складним играњем.

Присутно је било око 300 особа.

Деца која су рецитовала на Академији:

НИКОЛИНА КАЈТАЗ	Вера
ВЕСНА БОШЊАК	Моле се Богу
ГОРДАНА КИЛИБАРДА	Српска мајка
ДРАГАНА БЈЕЛАНОВИЋ	Деда и унук
НАТАША СТЕФАНОВИЋ	Три добра јунака
МЛАДЕН МАНИГОДА	Бог да прости
ЈЕЛЕНА БУДЕША	Обилићу змају огњевити

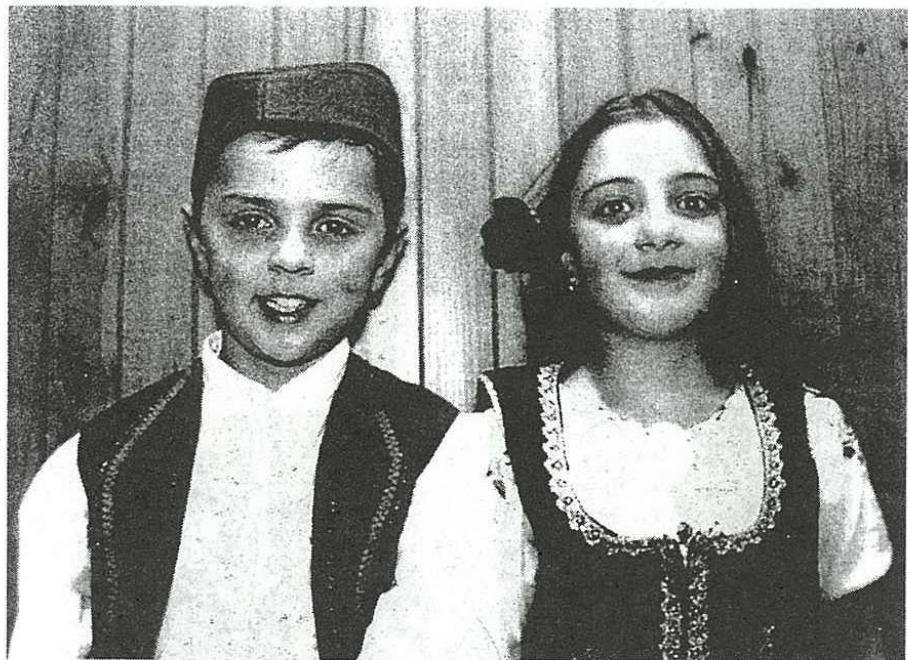
Сутри дан, у недељу одслужен је Парастос, на који је дошло прилично доста света, а онда се прешло у Црквену салу на даћу, које је приредило Коло српских сестара “Огњена Марија”.

*Наталија Јаковљевић, Наталија Плетикапа, Весна Ранковић,
Марија Андрејић и Александра Суботић*

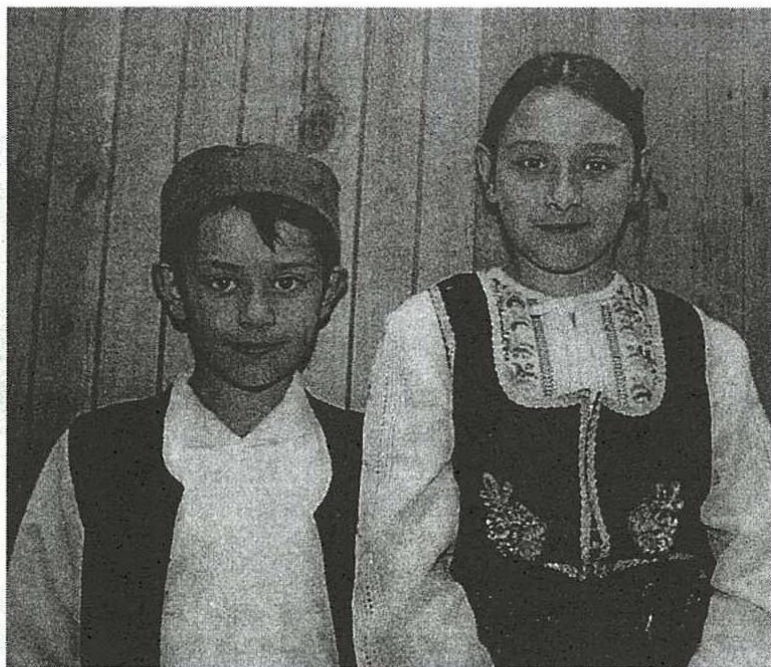
*Наталија Павловић помаже својој пријатељици Кристини Вујовић
да завеже машницу на рукаву*

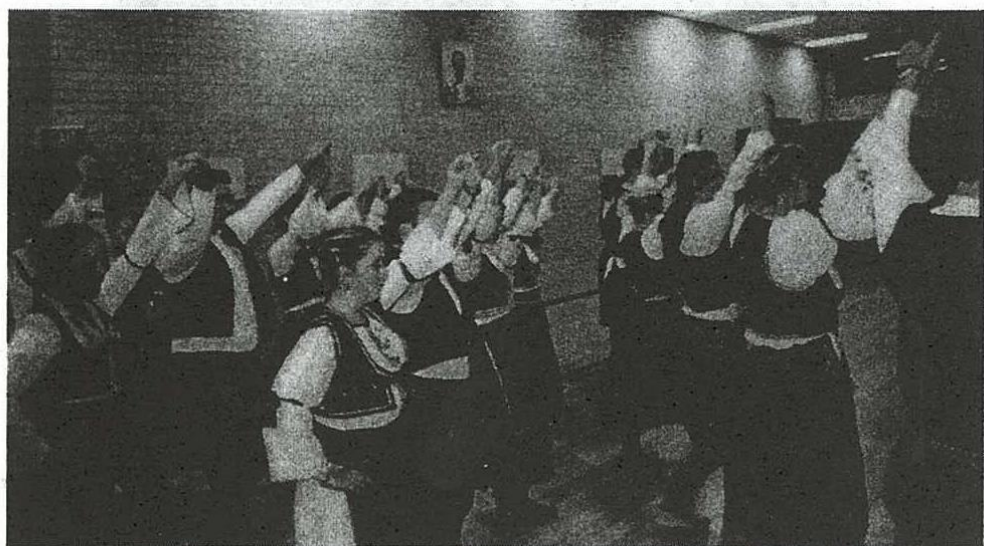
Александар Суботић и Весна Бошњак

Близнакиње: Невена и Милена Андрић

*Брат и сестра:
Марко и Данијела Аврамовић*

*Велика фолклорна група "Авала" приликом наступа
на Видовданској академији 28. јуна 2003.*

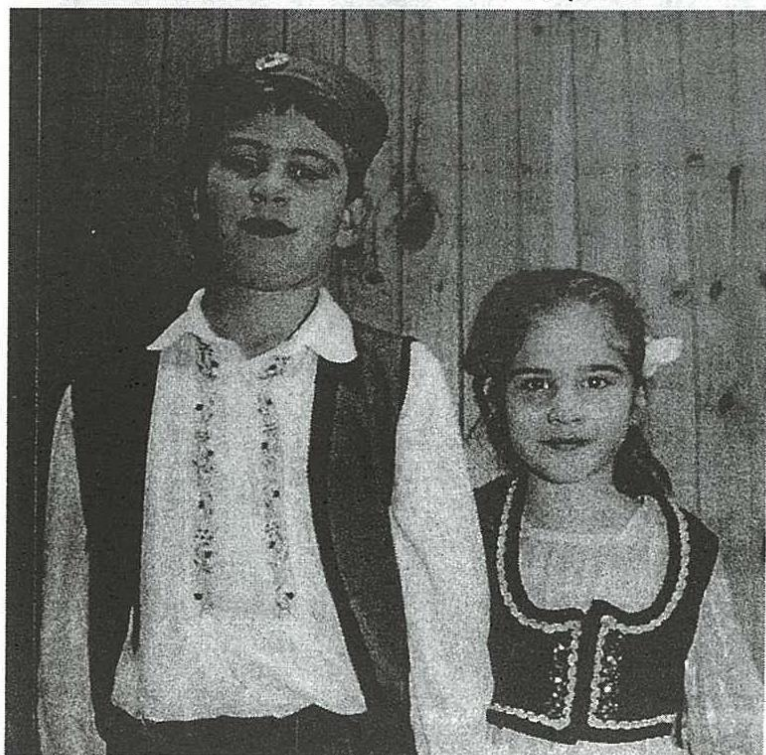
Гордана Килибарда и Дејан Чонић

Јелена Будеша и Николина Кајтаз

*Драга Кајтаз, Јелена Андрејић, Санела Радошевић и
Наташа Ђоведарица*

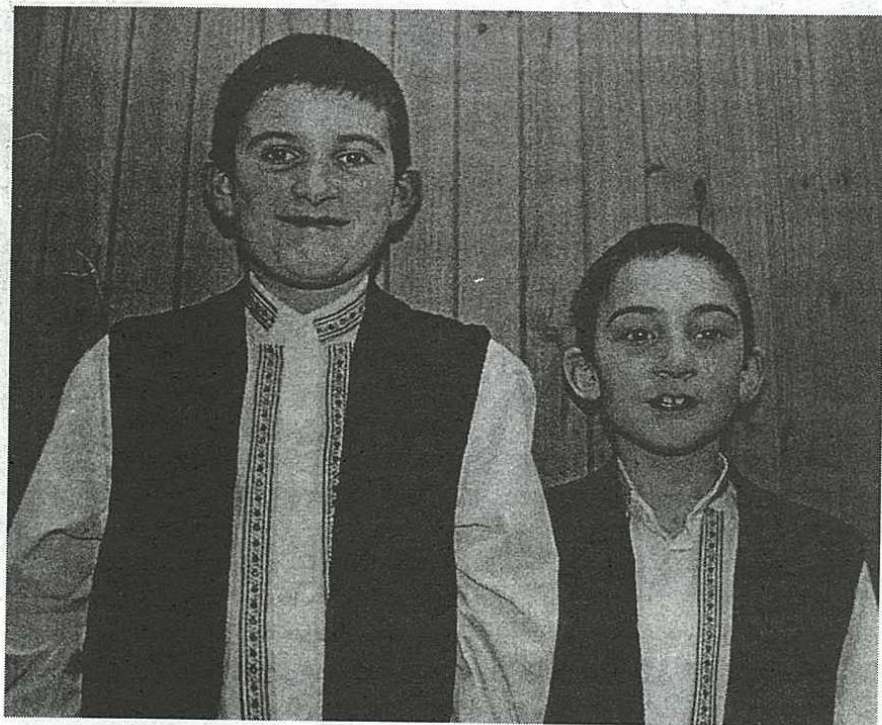
*Брат и
сестра:
Лука и
Стефанија
Челебићанин*

Секретар ЦШО г. Алекса Шиповац, помоћник кореографа г. Бошко Цвијетић, подпредседник ЦШО г. Мићо Кулинчевић и вођа Ф.Г. "Авала" г. Мићо Ковачевић

Милка Поповић меси крофне

Младен Манигода и Александар Глоговац

*Момци из велике групе: Саша Стојановић,
Саша Магазин и Петар Дрљача*

ПОСЛЕДЊА ЕТАПА ЖИВОПИСАЊА

Већина од вас рачуна да је црква у потпуности живописана. Међутим, остао је још западни зид изнад балкона. Можда би и он већ био завршен да није био проблем влаге која се на њему показивала.

Да би одстранили влагу, управа је одлучила да по њему стави летве, и по њима гипсане плоче.

Почетком јуна месеца опет су се морале уносити скеле и монтирати. Дошла је поприлично велика моба и до ручка завршили посао: прота Драгомир Шиповац, Илија Чубрило, Манојло Поповић, Драган Пиргић, Мићо Кулинчевић, Миле Косановић...

После су Раде Оклобџија и Манојло Поповић поставили металне летве и припремили све за "пластераше", који су средином јула завршили погођено.

Средином августа дошао је Ђорђе Белић и офарбао, поклонивши фарбу.

Овај део живописа биће посвећен Косовском боју у неколико сцена.

Већ је погођено са уметником Андрејем да нам овај део живопише за \$ 25.000.

КОНАЧНО

Раде Оклобџија и верни помоћник Манојло Поповић

Тачно се напунило 10 година откако је завршена парохијска кућа. Међутим, у гаражи је остао незавршен плафон. Заузимањем Рада Оклобџије и Манојла Поповића, као и пластераша коначно је завршен плафон, Ђорђе Белић га офарбао.

У школи је гипс на једном месту био пропао, пошто је цурила вода са крова. Вода је сређена, а плафон је годинама чекао да буде поправљен.

Захваљујући бризи Рада Оклобџије мајстори су поправили пропали гипс, и још треба да се офарба, што ће ускоро урадити нам вредни фарбар Душан Шолаја.

СВЕТА ВЕЛИКОМУЧЕНИЦА МАРИНА – ОГЊЕНА МАРИЈА

30. јули

Света великомученица Марина је рођена у незнабожачкој породици која је живела у Антиохији Писидијској. У дванаестој години је чула за хришћанство и почела да учи о Христу, Богородици, апостолима и да упознаје основе хришћанске вере.

Љубав према Господу Исусу Христу је толико испуњавала њено срце да у њему више није било места за земаљску, чулну љубав. Хтела је да постане монахиња. Њен отац није могао да се помири са тим да му је кћерка хришћанка, па је се одрекао. Царски намесник Олимврије је желео да узме Марину за жену, али она је већ одабрала другачији пут. Кад је био одбијен као просац, Олимврије се силно наљутио и хтео је јој се освети, па је силом терао да се поклони идолима, на шта му је Марина одговорила: “Нећу се поклонити, ни принети жртве бездиханим и мртвим идолима, који нити сами себе познају нити пак знају, да ли их ми честујемо или бешчестујемо.” Олимврије је тада наредио да је ставе на муке. После мучења, у тамници је обасјала чудесна светлост из које је блистао крст, а на врху крста је била бела голубица. Јасно је чула речи: “Радуј се Марино, разумна голубице Христова, кћери Сиона вишњег, јер приспе дан твога весеља. “ Све ране од мучења су јој зарасле и она се сутрадан појавила пред судијама као да није ни видела мучилиште. “Посечена би у време цара Диоклецијана, но душом и силом оста у животу на небесима и на земљи. “Једна рука свете Марине налази се у

Домаћица пред славском
свећом

манастиру Ватопеду на Светој Гори. На планини Ланга у Албанији, изнад Охридског језера, налази се манастир посвећен Светој великомученици Марини. Тамо се, такође, чува део светитељкиних моштију. У овом манастиру су се вековима догађала и још увек се догађају чуда. Сведоци чуда нису само хришћани, него и муслимани. Колико је ова светиња поштована најбоље говори то да од старне муслимана, Турака и Албанаца, манастир није никада рушен, нити је његова имовина отимана.

У народу се празник Свете великомученице Марине назива: Огњена Марија. То је због тога што празник пада у дане највеће летње жеге и врућине.

СЛАВА КОЛА СРПСКИХ СЕСТАРА “ОГЊЕНА МАРИЈА”

Коло српских сестара при нашој ЦШО прославило је своју славу у недељу 3. августа 2003.

Већ два-три дана пре славе, сестре су на челу са председницом Пени Ковачевић радиле пуном паром, припремајући у кухињи. А, у недељу на сами дан славе већ су

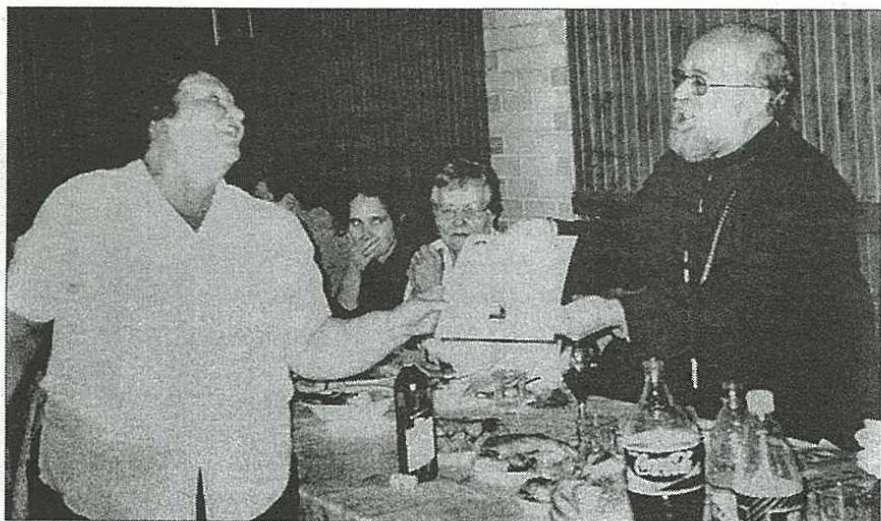
За време резања Славског колача: домаћица Достиња Шиповац, Зорка Шиповац, председница Пени Ковачевић и Мира Косановић

биле на свом радном задатку "прије зоре и бијела дана".

Свету литургију је служио надлежни парог прота Драгомир Шиповац уз складно одговарање појаца наше сркве. На крају Свете литургије прота је одржао проповед о светој мученици Марини, која је свој млади живот жртвовала, не хтевши се одрећи своје хришћанске вере.

Овогодишња домаћица на слави је била наша протиница Достиња Шиповац, а за догодине се примила подпредседница КСС "Огњена Марија", сестра **Мира Косановић**.

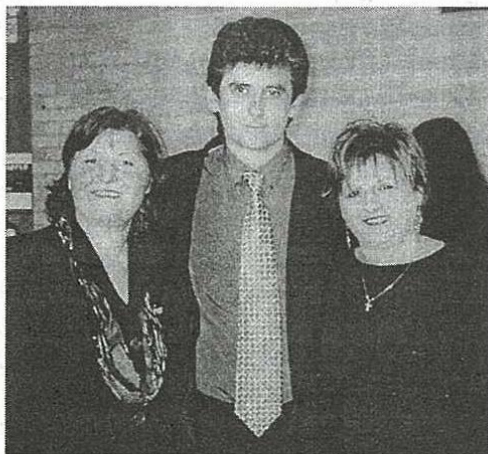
Гости су послужени славским житом и ракијом на улазу у Светосавски дом, а затим је после благолова послужен славски ручак. Током ручка нам је у госте стигао и архијерејски намесник прота Недељко Молановић. Док се ручало, Веле је са својим оркестром заиста дивно певао, не прејако, него умерено - да се чује песма и музика, али да се може и разговарати.

Архијерејски намесник прота Недељко Молановић уручује Похвалиницу Владике Никанора сестри Милки Поповић

После честитања славе од стране представника ЦШО и КСС из Викторије, микрофон је добио наш Намесник. Прота Недељко је прочитао акт Њ.П. Епископа Никанора у коме се

каже да за велике заслуге додељује похвалницу сестри Милки Поповић. Милка се захвалила, истакавши да јој је то најдражи дар. "Увек сам радила и радићу за своју цркву" - нагласила је сестра Милка. Цела сала је са аплаузом поздравила овај чин, јер сви знају вредноћу сестре Милке Поповић.

Водитељ програма на слави г. Зоран Јаковљевић са супругом Дивном и председницом КСС Пени Ковачевић

Фолклорна група "Авала" у пуном сатаву је одиграла сплетове српских игара.

Весело се наставило уз песму и игру до предвече.

ПРИЛОЗИ НА СЛАВИ К.С.С. "ОГЊЕНА МАРИЈА"

Српска Нар. Одбрана	50	Зорка Шиповац	10	Наталија Сучевић	10
Владо и Ана Бошњак	20	Раде Челебићанин	120	Оливера Марић	10
ЦШО Carrum Downs	100	Дарко Глоговац	100	Бранка Кетис	10
КСС Carrum Downs	50	Мирко Добријевић	20	Миле и Вука Вучуревић	20
КСС Brunswick	50	Мирко Љепојевић	20	Ристо Вујовић	20
Бранка Лукић	20	Милојко Крчмар	20	Раде Вигњевић	20
Срећко Буквић	50	Митар Козомара	20	Петар Павловић	40
КСС Wodonga	50	Грозда Ђукић	20	Вера Станковић	15
ЦШО Wodonga	50	Бошко Суботић	10	Бојка Ђорђевић	10
Мирко Томашевић	50	Мићо Ковачевић	50	Јелка Таневски	20
Света Остојић	30	породица Бјелановић	20	породица Сталетовић	20
Јаца и Мики Ћирић	50	породица Суботић	10	Милан Штета и Гоца	20
Ф. К. "Србија"	100	Драгољуб Гвозденовић	20	Вујадин Михајловић	20
ЦШО Geelong	50	Милица и М. Пјевач	20	Младенка Миленковић	10
КСС Geelong	50	Нда Ујчић	10	Димче Спасић	30
Дража Стефановић	30	Димитрије Ђорђевић	20	Бети Наградић	10
Илија и Анђ. Чубрило	50	Марко и М Зечевић	20	Анђа и Јел. Аперлић	20
Анђела Богдановић	25	Вељко Вукмир	20	Нада Андрејић	10
Стојанка Чулић	40	Милан Црнчевић	25	Драган Спсић	30
Драгица Оклобција	5	Илија и Ана Ђурувија	20	Анђа Ковачић	10

Душица Зубић	10	Владимир Лукић	20	Мара Ђурић	20
породица Ранковић	20	Драгица Радић	20	Душанка Тимотић	50
Славомир Ранковић	40	Часлав Цветковић	10	КСС Yallourn Nth	50
Милена Аврамовић	20	Илија Шуша	20	ЦШО Yallourn Nth	50
Михајло Ковачевић	50	Слободан Пантић	20	Мира Косановић	20
Јаковљевић	20	Анђелко Просеница	10	Душица и Д. Савић	50
Ристо Вујовић ?	20	Миле Косановић	20	Јасна Поповић	10
Васо Килибарда	15	Раде Оклобџија	20	Ранко Мајуновић	20
Бранко Говедарица	20	Манојло Поповић	30	Милош Ковачевић	20
Јаков и Боба Вујичић	50	Ѓојко Лакић	10	Милован Ѓојковић	30
Весна Стефановић	10	Радмила Стојановић	20	Анка Малиновић	11
Тања Перовић	10	Љиљана Савић	10	Ђуро Ченаџија	20
Гордана Радошевић	20	Милан и Вера Кљајић	20	породица Лазаревић	20
породица Вуловић	20	Дмитар Вранешевић	20	Данка Ђорић	20
Јуловић? породица	25	Ранка	15	Лазо Марјановић	20
ЦШО St. Albans	50	Ненад Глигоревић	15	Драган Пајић	20
КСС St. Albans	50	Јагода Ковачевић	20	Јовица Симић	20
Мирјана Игов	20	Душан и Гоша магaзин	60	Анђа Ракић	20
Тодор Глоговац	30	Шћепан Кешић	50	Свето и И. Ђукић	20
Бојана Матић	10	Љиља и Боро Андрић	20	Бранко и Дара Лукић	40
Милош Дакић	20	Ђорђе Кешић	20	Ђорђе Белић	20
Мирко Бркић	20	Вула и Лазо Јузбашевић	40	Дени и Миленка	20
Витомир Новаковић	30	Михаило Томић	20	породица Чонић	100
Стево Кљајић	20	Ђорђе Козић	40	Бошко Цвијетић	20
Радмила Цвијетић	10	Перка Ђукић	20	Душан Челебићанин	20
Милка Лукић	20	Војан и Драган Триван	20	Томислав Рајковић	100
Зоран Радосављевић	20	Удружење Бораца ДМ	30	Љубомир Ђуркић	40
Глигорије Хешков	20	Спасенија Обрадовић	20	Јован Бањанин	20
Витомир Обрадов	20	Смиља	10	Вељко Милошевић	20
Раде и Марија Вујић	20	Душанка	5	Марко Бањанин	20
Нада Босанац	5	Божа	5	Иванка Салапура	10
Спасоје и Мил.Цвикић	50	Богдан Роквић	15	Мара Кнежевић	10
Војо и Сава Вукановић	20	Иван Елесин	10	Раденко Араповић	20
Бранко Живковић	20	Јово Драгић	30	Бане и Нада Савић	20
Серафин Грујић	20	Зора Живак	20	Борка Миленковић	20
Станиша Јовановић	20	Раде Чулић	20	Момчило Глоговац	100
Душан Шолаја	50	Михајло Поповић	20	Достиња Шиповац	250
Радомир Симић	50	Љуба Милићевић	20		
Мићо Кулинчевић	20	Мијо Талијан	10		

Коло српских сестара "Огњена Марија" се захваљује свим приложницима, молерћи се Богу да им надокнади својим светим благословом.

СЕСТРЕ, ПРИЛОЖИЛЕ ЗА СЛАВУ

Јела Булатови	Печено прасе
Снежана Николић	Печено прасе
Нада Вујанић	Кокос за супу
Мира Косановић	Кокос за супу
Пени Ковачевић	сланина, уље и ракија
Радмила Оклобџија	сланина
Драгица Оклобџија	Сланина и шумка
Љубинка Седларевић	10 кг лука
Милка Поповић	сланина
Драгица Кешић	20 кг кромпира
Јела Булатовић	10 кг кромпира
Јела Булатовић	прилог \$ 20,00
Душанка Хешков	1 кг кафе
Невенка Килибарда	10.кг брашна

Верица Стојановић 5 кг пиринча
Мића Кулинчевић 2 л ракије

Многе сестре су донеле колаче на слави, на чему им велика хвала.

Следеће сестре су поклониле корпе за кашике, виљушке и ножеве:

Пени Ковачевић
Љубинка Седларевић
Мира Косановић
Анђелија Чубрило
Јека Обрадов
Верица Стојановић

ВРЕДНА ТРОЈКА

Миле Косановић, Никола Вујанић и Драган Пиргић

Срећна је црквено-школска општина која има људе вољне да привреде, а да се не мољакају, а још срећнија када сами увиде да нешто треба да се уради, па дођу.

Миле Косановић је пре два-три дана најавио да ће доћи Никола и Драган да поткресују нека дрвећа. Мислио сам: шта има да поткресују, када су то већ јесенас обавили. Ипак, нисам хтео да превише запиткујем. Ваљда људи знају шта треба урадити.

Ујутру у 8. сати, 14. августа, зове ме Никола и пита, хоћу ли бити кући, ако нешто затреба.

Већ у 9. сати стиже Никола Вујанић, Драган Пиргић и Миле Косановић. Узеше мердевине, тестере и маказе у виду клешта и почеше од "локве" да поравнају чемпресе што иду дуж паркиралишта према шупи.

Дан је био доста хладан, а једном је и киша налетела, али овим вредним домаћинима ништа није сметало да заврше што су наумили.

Током исте седмице била је моба у кухињи читава три дана. Сестре су генерално очистиле кухињу, коју је недељу дана раније офарбао Душан Шолаја.

По сећању радиле су следеће сестре: Пени Ковачевић, Мира Косановић, Љубинка Седларевић,

Имале су и мушку помоћ, Вита Обрадова и Мила Косановића.

ГОВОР МИНИСТРА ПРЕДСЈЕДНИКА Г. ТОМОВИЋА

ОДРЖАН У СЈЕДНИЦИ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ
9. ЈАНУАРА 1909.

О ПИТАЊУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Господо Народни Посланици!

Почињући да одговарам на ову интерпелацију, долази ми на памет онај стих из Виргилове Енеиде *Nefandum regina jubes renovare dolorem* 'тражите да понављам бол који нема ријечи 'јер се о питању босанско-херцеговачком са овога мјеста на Цетињу, гдје је неоскрвњено сачуван ковчег косовских аманета и српска државна мисао на пошљедњој стопи српске земље непокореној, не можемо говорити без бола, који се не може изрећи, нити се може у једном говору истакнути све што је требало, *јер су те српске покрајине напојене крвљу црногорских осветника, јер су оне тијесно спојене са животом Црне Горе, јер су оне срце цјелокупног српског народа!*

И зато ће доста бити да овдје истакнем крв и језик, обичаје и предања, који нас са Босанцима и Херцеговцима вежу у такву нераздјелну душевну заједницу, да им је Црна Гора вазда била отворено братско склониште и непреломна потпора у свим покретима против власника - туђинаца, који нијесу знали поштовати народне им светиње и *невољи свакој сваког појединца без разлике вјере*. Да то потврдим навешћу неколико историјских података.

Кад се оно почетком тридесетих година прошлога вијека дигоше Босанци под Хусејин-капетаном Градашчевићем против власника туђинаца, који су им из Цариграда долазили, храбри вођ овог устанка преко Мојсија, игумана Ђурђевић Стубова, обраћа се на Цетиње, гдје налази братскога одзива и поуздану потпору. Како је слатко српској души читајући преписку са Цетињем о том великом босанском подuzeћу! Осим игумана Мојсија ту је дјеловао и Хафис-ага, пљеваљски муселим, који се обраћа "мојему предобрومه досту Станку Петровићу", истоме ђеду Њ.Кр. В. Књага Господара нашега, у ком писму препоручује му "да будемо на ономе што смо уговорили са Мојсилом, ако ли ипак буде вама до невоље, немојте слободно бриге имати, сваку ћете помоћ од нас имати". А млади Господар Црне Горе одговара Градашчевићу на писмо "у које видим пријатељство и љубав, које желиш да буду међу нама; то нам је много мило а особито оно што си зборио са игуманом Мојсијем, ми све то кабулимо и тврду Божју вјеру дајемо да ћемо одсада бити уједно и крв своју пролијевати за вјеру и слободу нашу".

Затим кад је био Али-паша Ризванбеговић као везир завладао Херцеговином, своје везе са Цетињем и своје побратимство са Господаром Црне Горе, Владиком Радом, платио је трагичном смрти, која још чека достојног пјесника.

Тежње и напори ових двају Срба Мухамеданаца за самосталност Босне и херцеговине и за чистоту своје народности најбоље расвјетљују поменуте везе њихове са Владиком Радом, генијем српским, који је тим са Цетиња високо развио заставу великога начела народности, прије него ли је права наука теоријски развола то начело, у коме је раскомаданоме српском народу спас а Црна Гора неисцрпна снага.

Када ступи на снагу Књаз Данило, по свој Херцеговини од мора до Лима и таре настаде нов живот. Херцеговци се измијешаше са Црногорцима у бојне редове. Један их је дух покретао - дух слободе народне - по оној изреци народној: "своја кућица своја слободица". Тада се окрену оружје турске царевине да угаси ово оњиште српске слободе, са кога су стрцале искре по Херцеговини. И то се ратовање довршило славном граховачком побједом, која још више оснажи наде Херцеговине у слободну Црну Гору. И није било већ већег херцеговачког покрета без утицаја са Цетиња и без џевердара и јатагана црногорскога.

Доласком на престо срећно владајућег Господара Црне Горе опет удара силна турска војска да покори Црну Гору, па да тако умири Херцеговину; али и тада без успјеха, и ако је то био један од највећих ратова, што су Црној Гори у својету дали име Српске Шпарте, у коју упиру погледе цијело Српство потлачено. Одабрани представници из свих српских крајева окупљају се на Цетињу о крштењу првородног сина Господара Црне Горе, и ту су били међу њима херцеговачки бегови Ч Пиводићи, Мушовићи, Ризванбеговићи, који су у Црној Гори уточиште уживали, као што су Ченгићи, Љубовићи, Ресулбеговићи пријатељске везе са нашом владајућом кућом подржавали.

Године 1874. почиње у Херцеговини устанак, који се сљедеће године - простире и по Босни. Црногорци лете браћи својој у помоћ. До Суторине и Клека вије се црногорски крсташ-барјак, гдје год се крв лије за слободу Херцеговине. Кад је устанак изнемогао, Црна Гора и Србија објављују синој турској царевини рат на смрт или живот па хитају браћи у помоћ. Црногорску војску предводи лично Господар Црне Горе (књаз Никола), које га Херцеговци без разлике вјере свуда до близу Мостара одушевљено дочекују као свога Господара и избавитеља. Али га на том тријумфалном путу задржавају велесиле; у то приспијева и турска војска, коју оружје и јунаштво црногорско на Вучијем Долу поништава. Господару војсковођи нашем била су тада отворена врата од Билеће, Требиња и Мостара управо до Сарајева, али му

велике силе не даду да побере плодове своје побједе!

У толико сва сила турске царевине обара се на двије мале српске Књажевине да их сатре. У великој братској Русији буди се словенско народно осјећање у помоћ српском народу. И блажене успомене Цар-ослободилац Александар II објављује Турској рат за свету ствар нашу. Руска храбра војска прелази Дунав и *побјеђена турска царевина пристаје Санстефанским миром на аутономију Босне и Херцеговине.*

Али европске велике силе не пристају, него на Берлинском конгресу, него на Берлинском конгресу дају мандат суседној монархији, да окупира Босну и Херцеговину, да их умири и уреди. Пошто делегатима турским није био довољно јасан дотични члан Берлинског трактата односно трајања окупације, као и односно суверенства над Босном и Херцеговином, слиједило је тумачење тога чланка од стране самих аустро-угарских делегата, да ће окупација бити привремена, као што се то даје разумјети из самог чланка, - док се мир и ред успостави у тим покрајинама, - и да суверенско право Султаново остаје у пуној снази.

Ни и ако је турска влада морала пристати на ту окупацију, народ јој се противио јуначки и очајнички тако, да је Аустрои-Угарска великом силом оружја посјела ове двије српске покрајине. А Црна Гора и Србија, којима је Берлински конгрес нешто размакнуо границе, а Црној Гори одузео и од онога, што је била својим оружјем освојила, иснурене у великом рату морале су мировати, па се стрпљењем опасати, докле Аустро-Угарска уведе мир и ред у Босни и Херцеговини, те док велике силе, потписнице Берлинског трактата, *коначно не ријеше парницу између турске царевине и српских Књажевина односно Босне и херцеговине.*

То се наше стрпљење све више приближавало крају, што је више окупација аустро-угарска пријатила том срцу српскога народа. Ви то сами знате, господо, али би требале да знаду и владе великих сила, како је окупација Босне и херцеговине огорчила народ у Црној Гори, народ који је из оног великог рата за њихово ослобођење изашао победоносан. Требало би да знаду владе велесила, каквим су нестрпљењем чекали Црногорци од године до године када ће се срце српскога народа ослободити опасног туђинског утицаја испод туђинске власти!

Да, господо, *Босна и херцеговина срце је свију српских покрајина. Ту је кроз вјекове сачувана чистота српске народности и чистота православља, што ваља да признамо турској владавини... Та чистота вјере и народности наше, као крв из срца, струјала је из Босне и херцеговине по свим крајевима раскомаданог Српства, и усдржала их је растурене и политички одвојене у јединству вјере и језика, народне самосвјести и осјећања народне прошлости, пуне славе и витешке муке. Али под аустро-угарском окупацијом*

све је то дошло у опасност... а док је срце здраво, тијело се може вазда извидати и новим силама борити за опстанак.

У том нестрпљењу кад ће већ једном велике сине, које су питање босанско-херцеговачко биле узеле у своје руке, ријешити то питање по захтјевима начела народности, *по оном вјечном природном закону, по ком и свака тица лети своје јату, изненада, као гром из ведре неба пуче глас из Беча, да су Босна и Херцеговина утјеловљене Хабсбуршкој монархији!* Тај удар се на Цетињу тако осјетио, да је тај исти дан Књажевска Влада, без размишљања и без договора с иким предала протест против толике неправде свима овдјешњим представницима сила потписница Берлинског уговора, а *Њ. Кр. В. Господар Црне Горе у прогласу Своме народу управио је ријеч храбрења да не очајава и дао израза болу народноме пред свом Јевропом.* Исти трен је сва Црна Гора с краја на крај запламћела ратничким одушевљењем. Црногорци су од свакуда хитали на Цетиње утрострученим духом ратничким да изразе Господару готовост своју, да полете у одбрану части Црне Горе и интереса српскога народа, као што сте и ви, Господо, у изванредном сазиву једнодушно овластили Књажевску Владу, да учини све што захтјева част Црне Горе и интерес свега Српства.

То се исто збивало и у Београду, хвала патриотизму *Њ. В. Краља Петра и Његовог народа до пошљедњег сељака шумадијског, и Србија се нашла раме уз раме са Црном Гором у том часу судбоносијем него ли у часу Косовске погибије.* Црна Гора и Србија биле су готове да се жртвују сили јачега за богодана права српскога народа на част и хвалу науке и просвјете XX вијека. И на ту сврху утврђен је споразум између Цетиња и Београда преко нашег изванредног посланика г. сердара Јанка Вукотића. У Петроград смо послали предсједника Државног савјета г. Л. Мијушковића, да буде тмач нашег бола и наших одлука пред нашом вјековном заштитницом. С том истом сврхом ја сам одио у Рим са г. Јовом поповићем, који је у истој сврси наставио пут у Париз. У Лондон нијесмо никога слали, јер смо из Лондона непосредно били извијештени од сир Едварда Греја, да Инглеска неће допустити Аустро-Угарској да самовласно руши Берлински уговор.

Најпослије требало се споразумјети са цариградом, који је био такође увиријеђен, и на ту сврху био је тамо послат исти сердар Вукотић, који је и у Биограду био.

По свим престоницама добили смо увјерење, да ће питање Босне и Херцеговине доћи на претрес нарочите конференције сила потписница Берлинског уговора, а међутим све пеијатељске нам силе, особито Русија и Инглеска, живо су нам савјетовале да задржимо ратоборност народну, па да чекамо резултат те конференције.

Господо, тако моћне пријатеље, који су узели нашу ствар у своје руке, ми смо морали послушати, тим прије што нам је већ тим дато основа надама, да ће оне, које су прије 30 година у берлину узеле двије српске покрајине у своје руке, за слободу којих тада ми издржасмо један велики рат, коначно и правично ријешити њихову судбину. И ми мирно ево чекамо то рјешење са вјером у силу јавног мјења јевропског и духа времена, који не може допустити да средовјечна груба сила јачега опет почне у XX вијеку тријумфовати над мањима и слабијима.

*Јер какво право има Аустро-Угарска да изнесе и оправда на конференцији свој покушај да претвори своју улогу повјеритеља у власника? Њој су велесиле повјериле администрацију Босне и Херцеговине, истина без рока, али су оне могле одузети јој тај мандат у свако доба. Ако су велесиле пропустиле да тај манат до сада не одузму, она тим није добила никакво право, ти мање, што се она Турској обавезала, да ће њена окупација привремена бити. И зато, по мојим правим појмовима и право осјећању, Аустро-Угарска би се имала наћи у врло непријатном положају пред делегатима сила потписница Берлинског уговора... Јер Босна и херцеговина нијесу биле *res nullius*, да су се могле окупацијом присвојити, нити су били какви дивљачки крајеви у Африци, него покрајине са својом историјом и старом просвјетом, својом индустријом и својом трговином, која се још у претпрошлом вијеку простирала по обалама Јадранског мора и Дунава.*

А Црна Гора и Србија, које су за ослобођење Босне и херцеговине ратовале и многе жртве поднијеле, па и свој опстанак на коцку ставиле, имају неоспорно право, да траже за те своје сестре рођене: или да с њима присаједине, или бар да им се да аутономија да се могу развијати слободно, и с њима у душевној заједници да се могу међусобно потпомагати и снажити, да не подлегну продирању туђинске надмоћније културе, е да би се тако одржао српски народ, који није заслужио, да га Јевропа у XX вијеку осуди на смрт, народ, који је још у средњем вијеку био један од најкултурнијих. што рјечито свједоче из оног доба сачувани његови законици, архитектонски споменици, златни новци, штампане књиге, народне умотворине; народ, који је учени Томазео приказао свијету тумачењем самога језика његовога као најплеменитији народ у Јевропи.

Најпослије, Црној Гори и Србији то њихово право поткрепљује начело народности, по коме су се Њемачка и Италија ујединиле. Тај међународни закон, најљепши тријумф правне науке деветнаестог вијека, приликом прославе педесетогодишњице италијанског устава, мало испред своје смрти мученичке, витешки краљ Умберто најсвечаније прогласио је ис вјечнога Рима, некадање престонице свијета, одакле су се свијету закони давали, са ријечима: "Природа је свакоме народу његове границе означила", за што

ће га сви народи потлачени благосиљати.

Но ових пошљедњих дана долазе гласови из Беча и Цариграда да се Аустро-Угарска са Турском погађа, да милионима купи ове несрећне двије српске покрајине. Ако се то и обистини, и та погодба мора доћи пред суд великих сила, па не можемо вјеровати да ће оне такву погодбу са једним тако изабраним дијелом српскога народа одобрити, наочиглед двије независне српске државе, које су готове по други пут да и своју егзистенцију за њихову слободу на коцку ставе, те које би биле још готовије да их од туђинске власти новцем откупе; а кад би нам се и то право занијекало, трагичност српскога племена постигла би свој врхунац!

Што се тиче XXIX члана Берлинског уговора, Књажевска је влада већ изјавила великим силама, да се неће сматрати њим обавезна, ако велесиле одобре нарушење Берлинског уговора Аустро-Угарској.

На овом становишту Књажевска влада остаје и даље чврсто са Краљевском владом братске нам Србије.

Црна Гора свјесна свог историјског позива, који је већ у крви свакога Црногорца, и који јој налаже и њена природа и никад несавладани њени бедеми, *никада се неће одрећи својих права и дужности према браћи, која у њу поглед упиру, нити напустити права, која гарантују њезину потпуну независност даљег свог развијања, неопходан јој за свој опстанак, за који је готово свако створење на свијету да се жртвује.*

Ако нас наше наде у правичност великих сила преваре и овога пута, онда нам не остаје друго, него да се пуздамо у Бога, у себе саме, у тврду братску солидарност Србије и свијех Срба, гђе год се који налази - јер, господо народни посланици, Босна и Херцеговина није за српски народ оно, што је Елзас и Лотарингија за Француску, што је Тренто за Италију, Ердељ за Румуњску, већ су оне за српски народ, што је Тоскана за Италију, што је Московска област за Русију!

Говор г. министра предсједника био је праћен и чешће прекидан бурним одобравањем.

Пошто је још више народних посланика говорило са разних гледишта противу анексије, Народна Скупштина усвојила је резолуцију, коју је предложио проф. Ж. Драговић, а која гласи:

“Црногорска Народна Скупштина одобравајући досадашњи рад Књажевске Владе жели, да у друштву с Владом Краљевине Србије још с вишом енергијом остане и даље на свом становишту, које потпуно одговара свесрпским жељама и интересима, као и достојанству и историјском задатку Црне Горе. Напријед, па шта Бог да, натраг се нема куд!”

ВЛАДИКЕ У ЦРНОЈ ГОРИ И БОРБА ЗА СЛОБОДУ

После освајања, Турци су припојили Црну Гору скадарском санџаку. Али Турци никада нису могли у потпуности учврстити своју власт у Црној Гори. Због високих и недоступних брда и планина у којима су живела црногорска племена, Турској је било врло тешко у потпуности да их покори.

У својим првобитним борбама са Турцима, Црногорци су се ослањали на Млетачку Републику. Патријарх Арсеније Трећи који је повео Србе у борбу против Турака, намеравао је да се пресели на Цетиње ради што бољег организовања борбе против српских освајача Турака.

Борба за ослобођење од Турака поведена је у Црној Гори за време Владике Данила Петровића из Његуша (1697-1735), а посебно владика Данило повео је борбу за истребљења потурица. Једну веома одлучну битку владика Данило извојевао је против Турака на Царевом лазу 1712. године.

Владика Данило је за борбу и ослобођење од Турака затражио помоћ од Русије и први је владар и владика Црне Горе који је успоставио добре односе Црне Горе и Русије, те је од помоћи коју је добио од Русије обновио разорени, од стране Турака, Цетињски манастир и у њему од тада живе црногорске владике.

После владике Данила као владари и владике у Црној Гори били су Владика Сава (1735-1781) и Василије трећи (1750-1766). Владика Сава био је веома миран и тих и у свему се ослоњао на Млетачку републику па га црногорци нису волели, док се Владика Василије ослоњао се на Русију и на свом трећем путовању 1766. године у Русији је и умро.

После смрти Владике Саве за господара и Владика у Црној Гори дошао је Петар Први Петровић Његош који је управљао Црном Гором од 1782-1830.г.

Владика Петар је наставио своје добре односе са Русима, а исто тако и борбу за ослобађање од Турака. У једној борби на Крусима у жестоком окршају са Турцима владика Петар је Турке поразио, а њиховом везиру Махмуд-паши Бушатлији, који је нанео многа зла Црној Гори, отсечена глава, која се и данас чува на Цетињу.

Под командом Владике Петра Првог 1806. године освојена је Бока

Которска и тако припојена Црној Гори, и многа завађена црногорска племена су се помирила, а и сама Црна Гора била је од многих држава призната као самостална држава.

Владика Петар Први умро је у добокој старости и после своје смрти проглашен је за светитеља, као свети Петар Цетињски, а његово тело почива у Цетињском манастиру.

Још за живота за свога наследника одредио је свога синовца Петра Другог Петровића - Његоша.

Његош је управљао од 1830-1851.г. Дошао је за владика и владара Црне Горе веома млад. Он је у свему наставио, како унутрашњу тако и спаљашњу политику своје земље путем свога стрица и претходника светог Петра.

Био је веома образован. Поред великих државничких послова много је писао. Најпознатија су његова дела: Луча Микро-козма, Лажни цар Шћепан мали и једно од највећих дела српске књижевности Горски вијенац, који је преведен на све светске језике, а многи књижевници ово дело називају Српско Јеванђеље.

Петар II
Петровић Његош

Његош је измеио унутрашње уређење државе. Уместо дотадашњег губернадурства основао је Правитељствујушчи Сенат. Сенат је био састављен од 20 чланова, главара црногорских и брдских, а сам Његош био је његов председник.

Извршни орган сената била је Гвардија или полиција. Дворска гарда и његова лична пратња звали су се перјаници.

Поред државног, Његош је основао и народне судове који су решавали разна племенска питања. Исто тако развијао је просвету у својој држави.

Приликом своје прве посете Русији, добио је на поклон једну штампарију коју је сместио на Цетиње. У њој су штампане школске и друге књиге ради образовања.

Имао је одличне везе са Србијом како у државном тако исто и у црквеном погледу.

Петар Петровић Његош умро је веома млад 1851. године и сахрањен је у својој задужбини на Ловћену. Био је последњи владика као државник Црне Горе.

УПОЗНАЈТЕ СТУДЕНТА ТЕОЛОГИЈЕ ИЗ НАШЕ ПАРОХИЈЕ

Навшиле су се две године откако је нашег свештеника о. Драгомира Шиповца, син Владислав, отишао да студира теологију, односно Теолошки институт СПЦ у Београду.

Иначе, Владислав је после гимназије завршио Економски факултет (commerc) и радио две године, а онда се одлучио да прошири знање из богословља, српске и хришћанске историје, као и осталих предмета који се изучавају.

До сада је све испите успешно завршио, а остала су му само три, које планира положити до краја октобра ове 2003. године.

Током овог распуста, не само да је радио на свом ранијем послу (Пензиони фонд) него се и верио, па почетком следеће године очекујемо и свадбено весеље. Потом, надамо се с помоћи Бога да ће се и рукоположити.

Владислав
Шиповац и
Невенка
Кравић
приликом
веридбе
у дому
родитеља
9. августа 2003.

ПРИЛОЗИ ЦРКВИ
ОД 22. ЈУНА - 17. АВГУСТА 2003.

Слободан и Евица Пантић	20	Јелена Будеша	10
Милош Дакић	10	Милан Будеша	10
М. Ристановић	50	Зоран Мирковић	100
Д. Станојевић	20	Самојко и Марица Мирковић	50
Веленка Будеша	20	Драгана Мирковић	25
Милан Будеша	15	Рајко Митровић	20
Јелена Будеша	15	Драгица Митровић	20
Манда Церовац за +Васа	30	Добринка Јовановић	20
Марко Зечевић	20	Весна и Душан Бошњак	20
Јово Живак	20	Чедомир Стевановић	20
Обрад Глигоревић	10	Свето Драговић	20
Ненад Глигоревић	10	Чедомир Јосиповић	15
Вуле Богуновић	50	Цвјетко Јевтић	20
Р. Ј. Т. Дивљан	30	Слободан Јевтић	50
Миломир Костић	20	Љубомир Јевтић	50
Марко Јосиповић	100	Раде Чулић	20
Славен и Зоран Скочајић	20	Тихомир и Светл. Глигоревић	20
Снежана Дербогосијан	20	Предраг Глигоревић	10
Јелена Вулетић	20	Слободанка Глигоревић	10
Н. Н.	5	Радомир Глигоревић	10
Дејан Драгић	20	породица Драгић	50
Његослав Драгић	20	Обрад Глигоревић	10
Његослава Драгић	20	Спасоје Цвикић	20
Јовица Симић	30	Јовица и Милица Симић	20
Милица за +Душана Савић	20	Божо и Ката Маљковић	100
Веселько и Стојанка Божић	45	породица Вукчевић	30
породица Мирковић	20	Бранислав и Биљана Љиљак	25
Младенко Зекановић	10	Милош и Милица Пецић	10
Данијела Божић	10	Богдан Роквић	20
Зоран Репић	50		

ПРИЛОЗИ ЗА "СВЕТОСАВНИК"

Боро Васић	50	Анђелко Просеница	10
Стево Вуковић	100	Перо Ђјковић	10
Драгица Оклобџија	10	Душан Зечевић	15
Срето Продић	20	Витомир Новаковић	10
Миле Косановић	10	Ђуро јовановић	6

ВАНГЕЛ СПАСОВСКИ

ПОВОДОМ ПОЛУГОДИШЊИЦЕ УПОКОЈЕЊА

Црквено-школска општина "Свети Сава" изгубила је 30. марта 2003. године свог заиста верног члана и редовног појца у цркви.

Покојни Вангел Спасовски је рођен у Битољу 1920. године и по завршеном основном образовању студирао је у Скопљу зубарство. Ту је упознао девојку Невену са којом је у хармоничном браку имао двоје деце, сина Отала и кћерку Мери.

Добио је запослење у Ријечи, где се поред посла бавио музиком и фолклорним играма. Певао је и у локалном црквеном хору.

У жељи да и себи и деци обезбеди бољи живот и слободу, одлучио је да напусти Југославију. Приликом гостовања фолклорне групе у Немачкој, затражио је политички азил, тако да је у Аустралију стигао 1959. године, са супругом и децом, и још два кофера.

Иако није знао енглески језик, веровао је да ће са упорношћу успети. И успео је.

Пре 9 година има је тежак судар са аутом, после чега је провео 4 месеца у болници, због повреде врата. После му је и срце ослабило, па је задње две године више провео у болници него код куће. У болници није био сам. Редовно му је у посету долазила супруга Невена, кћерка, син и унучад.

Упокојио се 30. марта 2003. а опело му је извршено у цркви "Свети Сава", Гринзборо. Сахрањен је у Фокнер гробљу.

Нека му Бог душу прости!

МЛАДЕН СТАКИЋ

Тихо и нечујно 4. јула 2003. упокојио се у старачком дому Малден Стакић напунивши 80 година живота.

Опело му је обавио наш свештеник прота Драгомир Шиповац у капели погребног завода 9. јула 2003. године, а сахрањен у спринглавском гробљу поред брата Бранка и мајке. Бригу око сахране водио је Драган Стакић, син Бранков.

Дошао је у Аустралију у годинама када се није могло легално изићи из Отаџбине. Пошто је био образован, научивши енглески језик, радио је у канцеларији где се региструју аутомобили. Није имао деце.

Био је председник ЦШО "Свети Сава" од 1980. до 1984. године. За време док је био председник купљено је ово садашње имање у Гринзбари. Опет, када је дошао за председника 1991. године при крају "мандата" је освећен Светосавски дом.

Задњих десетак година се био усамио. Слабо је игде ишао, а није волео ни да му се долази, док у последње две-три године није никог ни познавао.

Нека му Бог подари души рајско насеље и опрости грехе учињене свесно и несвесно.

*Младен Стакић
са кумовима
Дома, Данком и
Гретом Ћосић*

**АКО ЖЕЛИТЕ ДА И ВИ ОГЛАШАВАТЕ
ВАШ БИЗНИС,
ОБРАТИТЕ СЕ ПРЕДСЕДНИКУ Ц.Ш.О.
ИЛИ СВЕШТЕНИКУ.**

**ЦЕНА ПО ОГЛАСУ ИЗНОСИ СВЕГА \$ 25.00
ИЛИ ЗА ГОДИНУ \$ 100,00**

Багер са гуменим гусеницама

- **TIPPER &
EXCAVATOR HIRE**
- **EARTH MOVING**
- **FOUNDATIONS**
- **CONCRETE BREAKER**
- **TOP SOIL SUPPLY**

**Ако вам треба багер или камион или оба двоје назовите:
ИЛИЈА: 0402 452 206 или СТЕВО: 0417 507 752**

R & D FENCING & SUPPLIES

ABN 16 447 834

Pailing Fencing, Picket Fencing & Gates

Рагенко Суботић

Phone: (03) 9436 4073

Mobile: 0402 216 821

Ако вам треба
нова дрвена
ограда
обратите се
свом Србину,
Раденку:
9436 4073

TAXATION

Public Accountant - Registered Tax Agent

Испуњавамо све врсте пореза. Чек добијете за 14 дана.

588. Plenty Rd. PRESTON, VIC. 3072

Милан Вековић-Тел: 9478 1915

CONCRETE

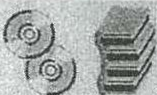
Мајстор за све врсте бетонских радова.

Вуле Богуновић

Тел: 9434 5190 - Мобилни: 0408-365 214

BEOGRAD

Online

www.beograd.com.au

* BOOKS

* КЊИГЕ

* CD'S

* CD

* MOVIES

* ФИЛМОВИ

Нина и Ђорђе
Петровић

Shop7, Dandenong Arcade
236 Lonsdale St.

DANDENONG, VIC 3175

Phone: (03) 9793 9755

157 Gertude St.

FITZROY, VIC 3065

Phone: (03) 9419 2266

BONDS SCREENS & DOORS

BOND'S

Pty. Ltd.

Suppliers and Installers of:

*SECURITY DOORS HINGED & SLIDING *SECURITY WINDOW GRILS

*FLY SCREENS *PORCH ENCLOSURES *ROLLER SHUTTERS

НИКОЛА ИВАНЧЕВИЋ: Phone: 9350 7350; Mobile: 0408 159 912

1/26-28 Norfolk Court, Coburg, Vic. 3058

VELMARK

PTY
LTD

M88 Park 3062
Mob: 0410 437 702
Fax: (03) 8437 7856

HOUSE COSMETICS

FACIALS, TREATMENTS & CHEMICAL STRIPPELINGS

FRILLS, PAINTS, WALLS, PLASTERING & PAINTING

Радимо: Спољашне фасаде,
Унутрашњу реновацију,
Малтерисање свих врста...

ЖЕЉКО ЈЕВТИЋ: 9437 7856

Мобилни: 0410 - 437 702

SVETOSAVNIK

ST. SAVA PARISH PUBLICATION

212. Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH, VIC. 3088

Манастир Липље
По предању подигнут 1219.
Садашњи изглед из XVI века

